Kosjalijed wõisid kahkesta
vasku. Jooksid kummi kei je-
nomi kuni. Kui siinsas
karakas koju mineksid
meele tuletan. Sõra minnes
üllen pruuni, kes pull
nii palju pea kõiduga
on ei ja mind kõik jou-
ab. Ja kõjid kasma jõid
kõik jõuad. Kulla kallis
kõbrake. waata need wilja
kuhelad on kõik minna
peragi pull pole muud
kui jõõ. — Pulmad jäi
peetud ja noori kuke kõige
kõkaramas kaja kahwasellu
aje andud. E ji mine elus ole
wäga õnnelik ja lea. —
Lugusõi kun lõpneb ja ika

wähemas jäänd wilja kuhelad
Nowembri kun annud weel
igo päiwaje kõidu aga Dedjeme
ni kuus olen weel päärun-
kaga pollud. Wanejepäärkäi
nüdiga päew jeal wõenugi.
Ühel päewal üllen ijad ama poole.
b. mull on asja Tallinnaje —
peragi. Karwis wälja minna
Ole ja kodus ja waata järele
et neid päewi kuheloide
jälle ajas kuimina kodugi
ära olen, ära ei wiida. —
Reale wanejeära keijimisi.
Tulu mõija julane kahe hobujega
nuki kuhelaid ära toomas
Ta pand siinnaje wihu päale
ja hakan kodu poole mineme.
Wanejemand hakand abi